

DYPLOMACJA ORGANIZACJI MIĘDZYNARODOWYCH

ANOVO

NUMER 04/2023

**Magazyn dofinansowany ze środków
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH**

REDAKCJA

Petros Tovmasyan
Łukasz Łój
Robert Kłosowski
Iga Przytuła
Dominika Paliczka

SKŁAD I OPRAWA GRAFICZNA

Anton Luzan

WYDAWCA

New Europe Foundation
Adres redakcji
ul. Warszawska 56/1
40-008 Katowice

KONTAKT

CONTACT@NEWEUROPE.PL

FINANSOWANIE

Magazyn dofinansowany ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autorów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP

Wpisano do rejestru dzienników i czasopism pod pozycją Pr 720

SPIIS TREŚCI

6

**PO CO NAM INTERNACJO-
NALIZACJA NGO?**

18

**INTERNACJONALIZACJA POLSKICH
ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH**

26

**PARTNERSTWA I FUNDUSZE
ZAGRANICZNE**

34

PODSUMOWANIE

PO CO NAM INTERNACJONALIZACJA NGO?

Organizacje pozarządowe, znane również jako NGO (Non-Governmental Organizations), odgrywają kluczową rolę w globalnym krajobrazie społeczno-politycznym. Są to instytucje niezależne od rządu, które działają na rzecz dobra publicznego, często skupiając się na kwestiach takich jak prawa człowieka, ochrona środowiska, zdrowie, edukacja czy pomoc humanitarna. Różnorodność NGO jest znacząca - od małych lokalnych grup po wielkie międzynarodowe organizacje. Ich działalność może być skierowana na konkretne tematy lub problemy społeczne, a ich struktury organizacyjne i metody pracy często odzwierciedlają ich misję i wartości.

Wpływ NGO na społeczeństwo jest wielowymiarowy. Na poziomie lokalnym mogą one inicjować zmiany społeczne, udzielając wsparcia najbardziej potrzebującym lub włączając się w lokalne inicjatywy. Na poziomie narodowym i międzynarodowym, NGO często działają jako ważni gracze w kształtowaniu polityk i strategii, zwłaszcza w obszarach, gdzie działania rządów są ograniczone lub nieskuteczne. Ich rola w odpowiedzi na globalne wyzwania, jak zmiany klimatu, ubóstwo czy prawa człowieka, jest nie do przecenienia, gdyż często wypełniają luki pozostawione przez rządy.

Internacjonalizacja NGO odnosi się do rozszerzania ich działalności, wpływu i partnerstw poza granice narodowe. Ten proces obejmuje nie tylko ekspansję geograficzną, ale również przyjmowanie globalnej perspektywy w rozwiązywaniu problemów, które są transgraniczne w naturze. Internacjonalizacja rozpoczęła się od końca XX wieku, kiedy to globalizacja, postęp technologiczny i wzrost świadomości społecznej na temat globalnych problemów stworzyły nowe możliwości i potrzeby. Dzięki internacjonalizacji, NGO mogą efektywniej wpływać na globalne polityki, angażować się w międzynarodowe sieci współpracy i zwiększać swoją widoczność oraz wpływ na światowym forum. Jednakże proces ten niesie również wyzwania, takie jak potrzeba dostosowania do różnorodnych kulturowych i politycznych kontekstów, zarządzanie złożonymi międzynarodowymi operacjami, czy utrzymanie skuteczności i wiarygodności na globalnym poziomie.

Mierząc PKB na mieszkańca w standardach siły nabywczej (PPS), Polska osiągnęła poziom 79% średniej Unii Europejskiej w 2022 roku. Pod względem wielkości PKB Polska znajduje się na 23. miejscu na świecie. Jako kraj relatywnie dużą gospodarką w porównaniu z innymi krajami świata, wyróżnia się bardzo niewielkim poziomem internacjonalizacji trzeciego sektora. Nawet największe polskie organizacje nie budują swoich oddziałów nawet w innych krajach UE. Sieć domów polskich, czy Instytutów na świecie jest zakładana jako części dyplomacji, czyli administracji państwowej. Polski trzeci sektor, nie jest jak na razie parterem polskiego państwa w realizacji zadań z zakresu dyplomacji społecznej i gospodarczej. Poniższy numer kwartalnika Anovo jest jedną z prób podniesienia poziomu internacjonalizacji trzeciego sektora, którą od prawie 10 lat podejmujemy jako New Europe Foundation.

EWOLUCJA I ROLA NGO

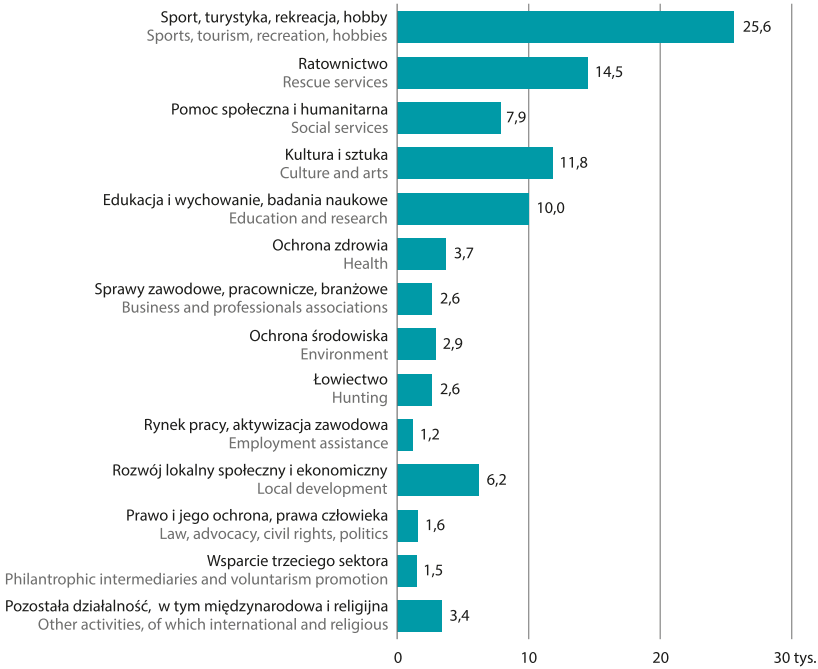
Organizacje pozarządowe (NGO) mają długą i złożoną historię, której korzenie sięgają czasów przedindustrialnych, gdy różnorodne formy charytatywne i filantropijne zaczęły kształtować się w odpowiedzi na społeczne i ekonomiczne potrzeby. Rozwój ten był dynamiczny, a każda epoka przynosiła nowe formy i metody działania. W XX wieku, wraz z rosnącą globalizacją i świadomością społeczną, NGO zaczęły ewoluować w stronę bardziej zorganizowanych i specjalistycznych instytucji. Charakteryzujące się teraz profesjonalizmem, strategicznym podejściem i często międzynarodowym zasięgiem, współczesne NGO stały się kluczowymi aktorami w wielu dziedzinach, od humanitarnych po środowiskowe.

NGO charakteryzuje ogromna różnorodność, zarówno pod względem zakresu działalności, jak i struktury organizacyjnej. Działają one na wielu frontach, od edukacji i zdrowia po ochronę praw człowieka i środowiska, często adaptując się do lokalnych potrzeb i kontekstów. Typologia NGO może być różnorodna - od małych, lokalnych organizacji po duże, międzynarodowe sieci. Struktury te różnią się także pod względem źródeł finansowania, które mogą pochodzić zarówno od prywatnych darczyńców, jak i grantów rządowych czy międzynarodowych funduszy. Taka różnorodność umożliwia im szerokie spektrum działania i dostosowywanie do konkretnych problemów.

W kontekście globalnej pomocy i rozwoju, NGO odgrywają zasadniczą rolę, często wypełniając luki pozostawione przez rządy i inne instytucje. Ich działania obejmują szeroki zakres, od natychmiastowej pomocy humanitarnej po długoterminowe projekty rozwojowe. Przykładem może być reagowanie na katastrofy naturalne, gdzie szybka i skuteczna pomoc NGO często decyduje o losach dotkniętych obszarów. Ponadto, poprzez promowanie filantropii i wolontariatu, NGO przyczyniają się do kształtowania globalnej kultury pomagania i współpracy. Ich wpływ wykracza również poza aspekty materialne, gdyż mają one istotny wpływ na politykę, prawodawstwo, a także kształtowanie świadomości społecznej i opinii publicznej.

Wykres 1.2. Liczba rejestrowanych organizacji non-profit według głównej dziedziny działalności w 2020 r.
Chart 1.2 Number of register non-profit organizations by main field of activity in 2020

2 Satellite Account on Nonprofit and Related Institutions and Volunteer Work, Departament Spraw
znych ONZ, Nowy Jork 2018

INTERNACJONALIZACJA NGO A GLOBALNE POTRZEBY

Globalne potrzeby i wyzwania stoją u podstaw ekspansji międzynarodowej organizacji pozarządowych. W obliczu problemów transgranicznych, takich jak zmiany klimatyczne, ubóstwo, konflikty czy pandemie, NGO rozszerzają swoje działania poza granice narodowe, aby skuteczniej reagować na te wyzwania. W tym kontekście, internacjonalizacja staje się nie tyle wyborem, co koniecznością, aby odpowiadać na rosnące zapotrzebowanie na działania humanitarne, ochronę środowiska i promowanie praw człowieka na skalę globalną. Rozwój technologii komunikacyjnych i transportowych ułatwia organizacjom pozarządowym dotarcie do odległych regionów, a także współpracę z międzynarodowymi partnerami i darczyńcami. Globalizacja, rozumiana jako wzrost międzynarodowych powiązań i zależności, stworzyła nowe możliwości dla NGO do angażowania się w międzynarodowe sieci współpracy i wymiany wiedzy.

Także poszukiwanie nowych źródeł finansowania jest ważnym motywatorem internacjonalizacji. W miarę jak tradycyjne źródła finansowania stają się bardziej konkurencyjne lub ograniczone, międzynarodowe działania pozwalają NGO na dostęp do nowych rynków darczyńców, grantów międzynarodowych i innych form wsparcia finansowego. Należy podkreślić, że dostosowanie do różnych kontekstów kulturowych i politycznych jest jednym z największych wyzwań w internacjonalizacji NGO. Organizacje muszą rozumieć i szanować lokalne zwyczaje, wartości i prawne ramy działania, co często wymaga elastyczności i zdolności do adaptacji. To z kolei przekłada się na konieczność opracowania zróżnicowanych strategii i metod pracy, aby efektywnie działać w różnorodnych systemach prawnych.

Zarządzanie międzynarodowymi sieciami i partnerstwami stanowi kolejne wyzwanie. Budowanie i utrzymywanie skutecznych partnerstw międzynarodowych wymaga nie tylko umiejętności negocjacyjnych, ale także zrozumienia różnych interesów, celów i oczekiwań partnerów. Współpraca między NGO, instytucjami rządowymi, sektorem prywatnym i innymi aktorami na arenie międzynarodowej jest kluczowa dla osiągnięcia celów i zwiększenia wpływów NGO działające na skalę międzynarodową muszą przestrzegać nie tylko przepisów krajowych, ale też międzynarodowych standardów i norm. Wymaga to od nich wiedzy i zrozumienia złożonych aspektów prawa międzynarodowego.

INSTYTUCJONALNE ASPEKTY I CZYNNIKI WPŁYWAJĄCE NA INTERNACJONALIZACJĘ NGO

Wzorce interakcji między NGO a państwem wahają się od niezależności, gdzie NGO działają stosunkowo autonomicznie, do ścisłej kontroli ze strony państwa. Historia pokazuje, że NGO zaczęły odgrywać rolę w projektach pomocy prowadzonych przez rządy, przechodząc od bezpośredniej pomocy charytatywnej do działań na rzecz zmian w politykach publicznych od lat 80. XX wieku.

Proces internacjonalizacji NGO jest w dużej mierze zależny od państw, które wywierają silny wpływ na tożsamość tych organizacji i na powody ich internacjonalizacji. Internet i nowe technologie komunikacyjne przyczyniły się do wzrostu liczby międzynarodowych NGO.

Relacje między NGO a państwem mogą mieć również negatywny aspekt, charakteryzujący się częstymi napięciami, w których organizacje wywierają presję na rządy w sprawach związanych z realizacją ich celów, a państwa w odpowiedzi próbują zdyskredytować te organizacje.

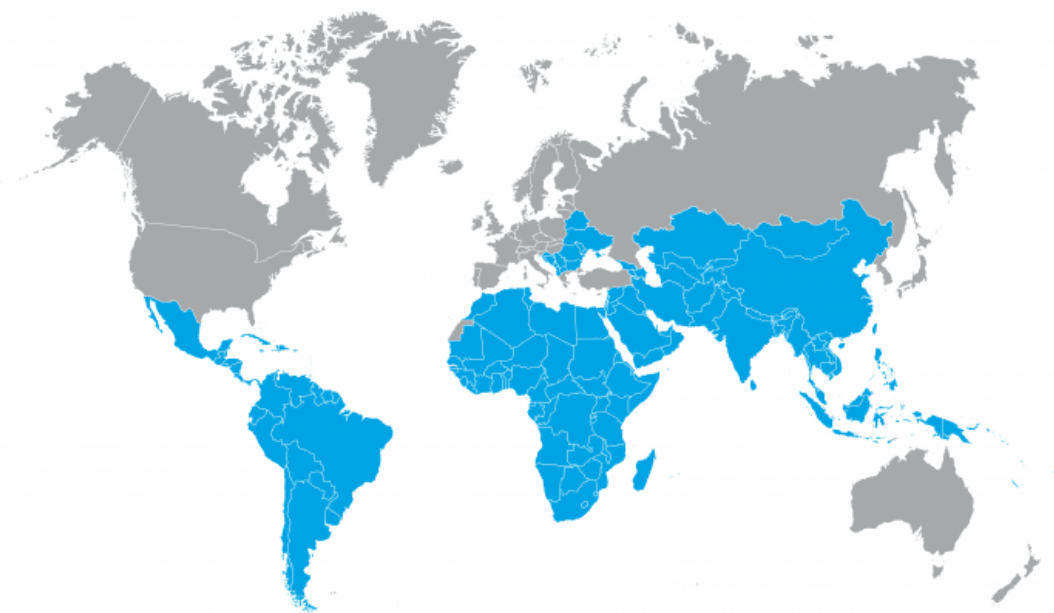
Chociaż większość NGO jest uważana za organizacje non-profit, to w kwestiach finansowych współpracują one zarówno z sektorem prywatnym jak i publicznym. NGO są uważane za idealne instytucje do tworzenia mostów między państwami a przedsiębiorstwami międzynarodowymi, jednocześnie tworząc wartość dla tych interesariuszy.

PRAKTYCZNE ASPEKTY ZARZĄDZANIA I DZIAŁANIA MIĘDZYNARODOWYCH NGO

W miarę rozwoju NGO stają się bardziej zorientowane na projekty i coraz częściej zatrudniają profesjonalistów, w porównaniu do liczby wolontariuszy. Coraz bardziej polegają one na dotacjach, poświęcając dużo czasu i zasobów na zarządzanie tymi projektami. Im więcej NGO włączają do swojej działalności profesjonalnych menedżerów i narzędzia zarządzania, tym efektywniej mogą osiągnąć zakładane cele społeczne i organizacyjne. W rezultacie instytucje przekazujące fundusze koncentrują się bardziej na dużych, wysoko profesjonalnych NGO. Bo mogą one zapewnić większą efektywność.

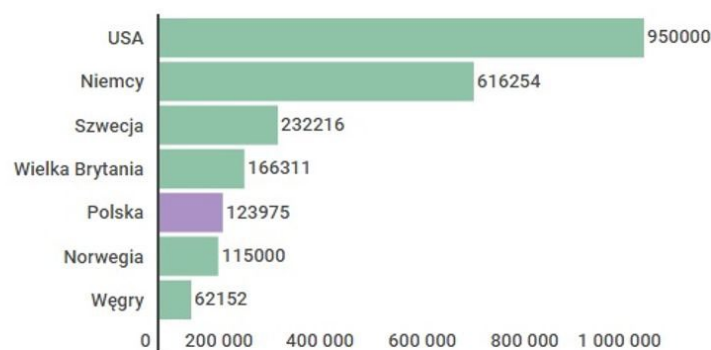
NGO poszukują sposobów współpracy z sektorami prywatnym i publicznym, włączając w to międzynarodowe przedsiębiorstwa, a także państwa na całym świecie. Takie współprace mogą przybierać różne formy, a czynniki takie jak niezależność od reprezentowania partykularnych interesów donatorów prywatnych, naciski polityczne wynikające z charakteru współpracy z rządami, mającymi różne interesy w kwestii oceny danego problemu społecznego mogą negatywnie wpływać na te typy współpracy. Jest istotne, aby wspólnie pracować nad pokonaniem tych wyzwań.

UNICEF działa w 190 krajach świata i jest wiodącą organizacją humanitarną i rozwojową pracującą na rzecz dzieci.

Rozwój organizacji pozarządowych (NGO) prowadzi do zwiększenia dystansu między jej członkami, a jednocześnie do zwiększenia widoczności medialnej tych organizacji. W procesie tego wzrostu, NGO zyskują globalny zasięg, stając się bardziej narażone na kontrolę publiczną. Zalecane jest aktywne rozpowszechnianie informacji o metodach działalności i źródłach finansowania, może stanowić rozwiązanie, które wzmocni ich wizerunek w społeczeństwie. W miarę jak krajowe NGO zdobywają siłę i doświadczenie, rozszerzają swoje działania poza granice i nawiązują relacje wychodzące ponad społeczeństwa narodowe. Mądrze prowadzona komunikacja może otworzyć przed organizacjami możliwość wpływu w obszarze społecznej i gospodarczej dyplomacji.

LICZBA NGO NA ŚWIECIE

PRZYSZŁOŚĆ INTERNACJONALIZACJI NGO

W przyszłości NGO mogą oczekiwać intensyfikacji międzynarodowej współpracy. Zmiany klimatyczne, rosnące nierówności, a także rewolucje technologiczne będą wymagały od organizacji elastyczności i umiędzynarodowienia. Innowacyjność stanie się kluczem do przetrwania i efektywności NGO. Adaptacja do nowych realiów globalnych, takich jak cyfryzacja i zmiany w świadomości społecznej, będzie wymagać od NGO ciągłego rozwijania nowych modeli działania. Współpraca międzysektorowa, łącząca siły sektora publicznego, prywatnego i pozarządowego, stanie się istotnym elementem stymulującym innowacyjność.

NGO będą coraz bardziej wpływać na kształtowanie globalnej polityki, angażując społeczności i podnosząc świadomość na temat kluczowych zagadnień. Ich rola w promowaniu zrównoważonego rozwoju i ochrony praw człowieka zostanie wzmocniona, co przyczyni się do budowania bardziej sprawiedliwego i zrównoważonego świata. W świecie globalnych mocarstw, globalnych korporacji, także NGO muszą stać się globalne. Umiędzynarodowienie to także forma zrzeszania się mniejszych podmiotów w większe, ponad bariery prawne i narodowe, a związane wspólnotą celów globalnych.

INTERNACJONALIZACJA POLSKICH ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH

IGA PRZYTUŁA, ROBERT KŁOSOWSKI

WSTĘP

Intensywne procesy globalizacyjne we współczesnej gospodarce stawiają przed współczesnymi organizacjami nowe wyzwania. Dotyczy to szczególnie mniejszych podmiotów. Rosnąca konkurencja na zagranicznych rynkach, coraz wyższe wymagania odbiorców i w dodatku powszechnie obowiązujące międzynarodowe standardy wymuszają na NGO potrzebę ciągłego dostosowywania się do zmieniających się warunków.

Najczęściej towarzyszy temu internacjonalizacja. Jest to zbiór działań zmierzających do umiędzynarodowienia danej organizacji lub instytucji poprzez podjęcie odpowiednich kroków tj.:

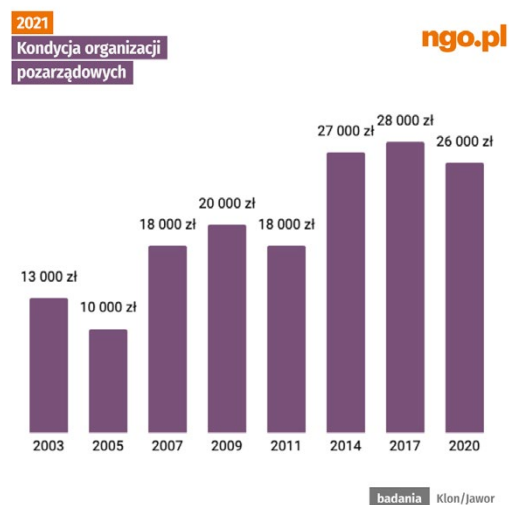
- edukację z zwiększenie kompetencji kadry menedżerskiej w kontekście rozwijania działalności poza granice kraju;
- zawiązywanie silnych i stabilnych partnerstw o znaczeniu ponadnarodowym;
- wypracowywanie i wdrażanie innowacyjnych standardów;
- realizację i aplikację do funduszy międzynarodowych na realizację projektów.

Internacjonalizację można postrzegać jako wzrost zaangażowania w międzynarodowe operacje. Stanowi ona jeden z ważniejszych problemów, ze względu na odpowiednie wykorzystanie możliwości, jakie niesie ze sobą funkcjonowanie na wielu rynkach. W związku z tym, umiędzynarodowienie działalności jest jednym z największych wyzwań dla polskich organizacji pozarządowych.

ANALIZA DZIAŁALNOŚCI MIĘDZYNARODOWEJ NGO W POLSCE. PROBLEMY I BARIERY.

Według badań przez Stowarzyszenie Klon/Jawor (2021 r.), tylko 9% NGO w Polsce prowadzi działania na skalę międzynarodową. Jest to wzrost o 8% w porównaniu do roku 2015, gdzie działalność ponadnarodową zgłosiło tylko 1% podmiotów. Wskazuje to na konieczność intensyfikacji działań w tym obszarze. Podmioty non-profit decydują się na działania w państwach trzecich, gdzie istnieje duża, niezagospodarowana luka usług społecznych, których nie dostarcza ani państwo, ani sektor prywatny. Są to często rynki trudne, o mało stabilnych warunkach makroekonomicznych, niewydolnych strukturach państwowych i piętrzących się problemach społecznych. Orientacja na misję i zasada nierozdzielania zysków organizacji non-profit stanowią klucz do zrozumienia działań tych podmiotów i sprawiają, że rynki i obszary problematyczne dla firm mogą być postrzegane jako atrakcyjne dla organizacji pozarządowych.

Kluczowym aspektem internacjonalizacji są projekty oraz współpraca międzynarodowa. Niemniej jednak wiele organizacji nie jest jeszcze zaangażowanych w międzynarodowe partnerstwa lub nie jest w stanie nawiązać współpracy międzynarodowej. Współpraca na płaszczyźnie międzynarodowej mogłaby pomóc organizacjom we wprowadzaniu innowacji. Taka jest ogólna idea europejskich programów współpracy, takich jak np. Erasmus +.

Raport „Kondycja Organizacji Pozarządowych” (Klon/Jawor) z 2021 roku pokazuje, że zbyt rzadkie są relacje z zagranicznymi fundacjami i stowarzyszeniami. Kontakty z tego typu podmiotami utrzymuje 25% organizacji, a tylko dla 3% są to kontakty częste i regularne. Odsetek kontaktów na poziomie międzynarodowym sukcesywnie maleje od 2015 roku, kiedy to wynosił 34%. Przyczyną takiego zjawiska może być zmniejszenie liczby programów dotacyjnych, które wspierają tego typu współpracę. Do współpracy międzynarodowej zazwyczaj potrzebne są też większe zasoby. Może to również zależeć również od charakteru organizacji i jej branży, np. bardzo często takie relacje mają też organizacje działające w obszarze kultury i sztuki. Ponadto jedynie 11% badanych organizacji NGO w 2020 roku korzystało z Funduszy Unii Europejskiej, 3% korzystało ze wsparcia zagranicznych organizacji pozarządowych, a 3% otrzymało finanse z zagranicznych źródeł publicznych spoza UE.

Niektóre organizacje społeczeństwa obywatelskiego, które korzystają z możliwości programów zagranicznych wnioskują o finansowanie bez powodzenia lub nigdy nawet nie próbowało. Wskazuje na to raport „Sukcesy i wyzwania” z 2019 roku, który dotyczy zarządzania projektami międzynarodowymi w NGO. Respondenci zostali zapytani, ile razy ich wnioski o dofinansowanie projektu międzynarodowego nie uzyskały akceptacji. Aż 44,4%, wybrało opcję „5 razy lub więcej”, a 27,8% „2-4 razy”. Zapytani o powody odrzucenia wniosku, większość respondentów, uważała, że przyczyną jest niewystarczająca liczba punktów (81,3%). Ponad 68% osób wybrało odpowiedź „pozytywnie oceniona aplikacja została umieszczona na liście rezerwowej, budżet był zbyt mały, aby ją sfinansować”, a 6,3%, że „aplikująca organizacja zrezygnowała z realizacji projektu”.

Rozmówcy wskazali kilka innych możliwych przyczyn porażek, jeśli idzie o aplikowanie o środki na projekty międzynarodowe, w tym: silna konkurencja; Za mało pieniędzy; Niska jakość wniosku; Niejasne zasady oceny stosowane przez ekspertów; Zapominanie o priorytetach.

Inne problemy i bariery mające wpływ na niski poziom umiędzynarodowienia to m.in (Nieżurawski L., Nieżurawska J, „Wybrane przyczyny sukcesu i porażek internacjonalizacji przedsiębiorstw”):

- bariery finansowe;
- niskie doświadczenie organizacji, w tym pracowników;
- bariery międzykulturowe, w tym językowe;
- trudności w nawiązaniu kontaktów z zagranicznymi partnerami;
- nieznajomość rynków zagranicznych;
- wysoka konkurencja i niski popyt na oferowane usługi;
- ograniczenia formalno-prawne;
- sprzeciw wobec obcych organizacji.

PODEJŚCIE STRATEGICZNE W INTERNACJONALIZACJI NGO

W rozwoju organizacji pozarządowych współpraca międzynarodowa może przynieść rozwiązania lokalnych problemów. Aby, skutecznie tworzyć ponadnarodowe rozwiązania i zdobywać cenne doświadczenie, ważne jest wykorzystanie strategicznego podejścia, zamiast doraźnych decyzji dotyczących rozwoju organizacji. Trwała, owocna współpraca i partnerstwo polega na zrozumieniu w jaki sposób się angażować, a w dalszej perspektywie osiągać sukcesy poprzez skuteczne wnioski o finansowanie. Dlatego identyfikacja kluczowych czynników sukcesu jest nierozdzielnie związana z procesem opracowywania strategii dla organizacji.

Ważnym aspektem jest posiadanie klarownej wizji roli i społecznego wkładu w organizację. Precyzyjne zrozumienie obszaru działalności, opracowanie wizji przewodniej to kluczowe elementy sukcesu na arenie międzynarodowej. Kierownictwo powinno opracować spójną strategię i plan działania zgodnie z aktualnymi wyzwaniami współczesnego świata. W tym celu mogą pomóc wytyczne zawarte w dokumencie Celów Zrównoważonego Rozwoju ONZ. Należy również określić jakie są kluczowe społeczne wyzwania i potrzeby w obrębie dziedziny, którą zajmuje się dana organizacja. Strategia powinna określać konkretne metody działania, które będą najbardziej skuteczne w kontekście wytyczonych założeń. Plan działania powinien opierać się na konkretnych i osiągalnych krokach. Warto rozważyć średnio i długoterminowe rozwiązania, które przyniosą większy wpływ niż inicjatywy doraźne.

Należy poinformować wszystkich pracowników o zaplanowanej strategii internacjonalizacji. Pozwoli to dowiedzieć się, kto będzie chciał wziąć aktywny udział w tym przedsięwzięciu i zaangażować się. Wspólne działanie przyniesie spore efekty. Ważne, aby do swojego projektu przydzielić kompetentne osoby. Pracownicy z odpowiednim doświadczeniem będą w stanie pomóc w podejmowaniu istotnych decyzji dotyczących działań międzynarodowych oraz w reprezentowaniu instytucji poza granicami kraju. W tym celu warto zaplanować i przydzielić odpowiedni budżet. Projekty międzynarodowe wymagają więcej czasu i zasobów, szczególnie w przypadkach współpracy z nowymi partnerami. Ważne jest, aby odpowiednio zarządzać ryzykiem oraz przewidzieć wcześniej zagrożenia, a następnie w przyszłości móc je niwelować.

Przejrzysty plan finansowania jest jednym z kluczy do sukcesu. Istotną kwestią jest identyfikacja potencjalnych źródeł finansowania na poziomie krajowym, regionalnym i międzynarodowym. Wiele projektów jest współfinansowanych zagraniczne programy m.in. Fundusze Norweskie, Fundusze Unijne, Europejska Fundacja Młodzieży, Erasmus+, Fundusze Wyszehradzkie, Fundusze EOG itp. Każda z organizacji zajmująca się przydzielaniem funduszy posiada specjalistów, którzy za darmo pomogą wybrać odpowiedni program dla organizacji oraz wesprą w pierwszych krokach dotyczących wnioskowania.

Kolejnym ważnym elementem jest otwartość na innowacje oraz nowoczesne rozwiązania, które zainteresują partnerów i grantodawców. Za innowacje w dziedzinie społecznej należy uznać rozwiązania o charakterze nowatorskim, skierowane na poprawę zjawisk funkcjonowania stosunków społecznych. Głównym celem innowacji społecznych jest wymiar społeczny, a nie finansowy. Są to rozwiązania wdrożone w sferze prywatnej lub publicznej, mające na celu usprawnienie procesów społecznych, współzycia społecznego itp. Podmioty zagraniczne często oferują korzystanie z internetowych platform, które umożliwiają wymianę pomysłów i ich konsultacje. Aby z sukcesem brać udział w międzynarodowej współpracy, każda z organizacji musi posiadać odpowiednie kompetencje. Zrozumienie mechanizmów działania na arenie międzynarodowej pozwoli zwiększyć szanse na sukces planowanego projektu.

W przypadku braku posiadania odpowiedniego doświadczenia i wiedzy należy rozważyć zatrudnienie osoby o kluczowych kompetencjach, która będzie znała się na polityce i instytucjach zagranicznych, a także zrozumie dynamikę działania ich poszczególnych obszarów.

Międzynarodowe projekty wymagają doświadczenia w zarządzaniu na poziomie ponadnarodowym. Tych kompetencji można nauczyć się w udziale w projektach jako partner wspierający i czerpać wiedzę od lidera zadania. Organizacja powinna rozwijać obszar promocji i marketingu. Istotnym elementem jest poszerzanie sieci kontaktów, co pozwoli zmaksymalizować wpływ pracy na przyszły projekt. Za pomocą stron internetowych i socialmediów na bieżąco powinny być regularnie komunikowane osiągnięcia i planowane działania. W tym celu pomoże plan promocji i sieciowania, który uwzględni posiadany budżet finansowy. Należy pamiętać, aby nie ograniczyć się do języka polskiego i komunikować się w języku angielskim w codziennej komunikacji z partnerami, darczyńcami oraz zainteresowanymi uczestnikami.

Podczas przygotowywania aplikacji projektowej konieczne jest uważne przeczytanie regulaminu oraz wskazówek do wypełnienia wniosku. Z partnerami warto przedyskutować kwestie takie jak:

- celowość wdrożenia zaproponowanego rozwiązania;
- wpływ i zmiana, którą wprowadzi dany projekt;
- organizacja pracy z partnerami, podział ról każdej ze stron;
- kamienie milowe procesu;
- spodziewane rezultaty.

W przypadku pomyślnej ewaluacji wniosku kolejnym krokiem jest podpisanie umowy bądź jej negocjacja. Może wystąpić konieczność zmiany budżetu, terminu realizacji bądź partnerstwa. Aby, mieć pewność co do trwałości współpracy pomiędzy partnerami na tym etapie są zawierane umowy partnerskie, które określają zasady współpracy w czasie realizacji projektu. W ramach realizacji zadania organizacja powinna postępować zgodnie z zaproponowanym planem i zawartą umową. Część grantodawców oferuje przedpłatę, a następnie regularne wypłaty, aby zabezpieczyć się przed niepowodzeniem projektu.

Podczas realizacji zadania ważna jest ocena pracy oraz stała ewaluacja. Pomaga to w osiąganiu celi oraz rozpoznawaniu błędów i zagrożeń, których można uniknąć przy kolejnym projekcie.

W trakcie trwania zadania można zastanowić się w jaki sposób można wykorzystać wyniki i rezultaty projektowe. W tym celu przydatny okaże się biznesplan, w ramach którego określony zostanie sposób przekazania wyników nowym użytkownikom, plan rozwoju usług czy produktów oraz sposób wdrożenia w nowych obszarach. Opierając się na planie działania warto podjąć się przeskalowania swojego projektu na wyższy poziom. W związku z tym niezbędny może okazać się nowy personel, dodatkowe szkolenia, nowa infrastruktura oraz partnerzy. Wraz z rozwojem organizacji i wzrostem umiejętności zarządzania projektem zwiększą się jej szanse i możliwości. Istotne jest wdrażanie długofalowych rozwiązań i stałe rozwijanie się oraz pozyskiwanie wiedzy.

PARTNERSTWA I FUNDUSZE ZAGRANICZNE

ŁUKASZ ŁÓJ, DOMINIKA PALICZKA

JAK SZUKAĆ PARTNERA ZAGRANICZNEGO?

Współpraca ponadnarodowa może przynieść dużo korzyści i być źródłem satysfakcji, ale i również powodem napięć i frustracji. Warto nauczyć się rozróżniać trudności, jakie spotykane są w innych krajach, na które nasz partner nie ma wpływu od tego, co zależy od niego. Przykładowo niejasne prawo, problemy z transportem, problemy z zaopatrzeniem, poziom korupcji. Rozsądna ocena sytuacji zależy nie tylko od informacji uzyskanych od partnera, ale także od wiedzy na temat kraju, z którego partner chodzi. Dobrze przemyślane partnerstwo może otworzyć nowe, nieznane do tej pory obszary oraz wpłynąć na proces efektywności w organizacji. Zakres oddziaływania wspólnych projektów można zauważyć w trzech obszarach:

- zmiany wizerunku,
- rosnącej profesjonalizacji pracy,
- usprawnienia zarządzania projektem czy finansami.

Jest wiele sposobów na znalezienie odpowiedniego partnera zagranicznego. Warto zacząć od rozmów z zaprzyjaźnionymi organizacjami, które zaczęły już rozwijać się na arenie międzynarodowej i uzyskać kontakt, który jest interesujący. Ponadto można otrzymać opinie na temat doświadczeń we współpracy z danym partnerem oraz uzyskać wskazówki jakie pierwsze kroki podjąć lub jakich błędów się ustrzec. Największą bazą partnerów zagranicznych jest Internet. Za pomocą baz międzynarodowych oraz lokalnych można znaleźć informacje na temat organizacji o podobnym profilu działalności. Przykładem jest Platforma Rezultatów Programu Erasmus+. Znajdują się tam wszystkie projekty dofinansowane z programu Erasmus+ oraz wyróżnione przez Agencje Narodowe i Komisję Europejską. Platforma może być traktowana jako pierwszy krok w poszukiwaniu partnera, ponieważ zawiera dane partnerów zagranicznych, którzy realizowali projekty międzynarodowe. Kolejną możliwością jest uczestniczenie w szkoleniach i seminariach kontaktowych organizowanych przez Narodowe Agencje Programu Erasmus+, czyli Transnational Cooperation Activities (TCA). Wystarczy wybrać interesujący nas temat, profil działania i sektor.

Podczas pierwszego kontaktu z partnerem istotne jest dobre zaprezentowanie się, by nie pozostawić wątpliwości na temat wiarygodności organizacji. Prezentacja nie powinna być długa, ale dobrze, by zawierała informacje takie jak:

- cel działania organizacji;
- doświadczenie organizacji oraz czas działania;
- najważniejsze projekty obecne i zrealizowane.

Warto odesłać potencjalnego partnera do strony internetowej organizacji. Należy dokładnie opisać propozycje współpracy- jaki projekt będzie realizowany oraz jakie są najważniejsze założenia przedsięwzięcia. Na koniec, można zaznaczyć jaki wkład będzie wносить organizacja oraz jakie są oczekiwania od partnera. Istotne jest, aby rozpocząć poszukiwania z odpowiednim wyprzedzeniem, aby partner mógł mieć realny wpływ na kształt projektu, a nie tylko złożyć deklarację partnerstwa.

Bardzo często w projektach grantowych wymagane jest potwierdzenie współpracy za pomocą listu lub deklaracji dostarczonej przez partnerów głównemu wnioskodawcy. W wielu przypadkach listy są pisane w ostatniej chwili z nadzieją, że taka forma jest akceptowalna dla grantodawcy. List intencyjny w sprawie partnerstwa w projekcie jest ważnym dokumentem, który powinien stanowić ukoronowanie uzgodnień pomiędzy partnerami na temat kształtu projektu oraz zobowiązań poszczególnych stron.

Rolą głównego wnioskodawcy w międzynarodowym projekcie jest m.in. na tym, by:

- przedstawić wstępną koncepcję partnerowi/partnerom;
- wykorzystać wiedzę partnerów nt. rzeczywistych potrzeb lokalnych;
- przekazać partnerom informacje nt. formalnych ram dotacji;
- moderować dyskusję na temat kształtu przedsięwzięcia;
- zadbać o komfort partnerów, dać poczucie, że ich głos jest wysłuchany i brany pod uwagę w opracowaniu projektu;
- określić oczekiwania wobec wkładu organizacji i partnerów;
- uwzględnić wydatki partnera.

Podejmując decyzję o współpracy, brane powinny być pod uwagę są kwestie: jak dobrze znamy partnerską organizację, czy realizowany był już razem projekty i czy pojawiał się wówczas problemy, jak dużym ryzykiem dla organizacji jest ewentualna niekompetencja partnera, jak dużo działań ma zostać zrealizowanych przez partnera.

BARIERY W PARTNERSTWACH ZAGRANICZNYCH

W projektach międzynarodowych istotna jest komunikacja. Bariery językowe są najczęściej zauważane jako pierwsze trudności w kontaktach z potencjalnym partnerem. Ze względu na niską popularność języka polskiego powinno się wymagać znajomości języków obcych przez koordynatorów projektów lub rozważać zaangażowanie tłumaczy przy większych przedsięwzięciach.

Tło kulturowe często przekłada się na to jakie formy porozumiewania są skuteczne w kontaktach z danym partnerem, ile jest czasu na wysłanie odpowiedzi na jego zapytanie oraz po jakim czasie można zacząć się martwić, że partner nam nie odpowiada oraz na ile poważnie należy traktować ustalenia ustne oraz pisemne. Należy pamiętać, że silne naciski mogą zniechęcić partnerów do współpracy i doprowadzić do jej zakończenia. Planując plan działań warto uwzględnić czas potrzebny obu stronom na decyzję. Fakt współdecydowania kilku partnerów o etapach projektu, oznacza, że decyzje i przygotowanie pewnych rzeczy, zwykle zabiera więcej czasu.

Komunikacja wiąże się także z narzędziami technicznymi. Normą stało się codzienne wykorzystanie Internetu (czatów, e-maili), jednak w wielu miejscach na świecie nie jest to takie oczywiste. W przypadku partnera pochodzącego z Azji Środkowej, Afryki mogą występować problemy z dostępem do sieci. Są to obiektywne trudności, których partner nie pokona, dlatego należy wziąć pod uwagę dostosowanie się do jego możliwości.

W przypadku współpracy z organizacjami spoza Unii Europejskiej, warto zapoznać się z przepisami dotyczącymi procedur wizowych, zasad współpracy z obcokrajowcami, procedurami finansowymi. Jeśli podjęta jest decyzja na działanie na granicy prawa możliwe jest również ściąganie kłopotów na partnera lokalnego. Bez względu na to, gdzie i z kim współpracujemy, odpowiedzialność za sukces lub porażkę ponoszą obie strony. Relacje z partnerem mają wpływ na powodzenie całego projektu.

Wsparcie finansowe dla organizacji pozarządowych ze środków Unii Europejskiej.

Kraje Unii Europejskiej samodzielnie zarządzają około 80-cio procentami unijnych źródeł finansowania dla NGO. Każdy z nich dostarcza szczegółowe informacje na temat finansowania, regulaminów oraz procedur składania wniosków na stronach internetowych poszczególnych instytucji. Pozostała część finansowa jest zarządzana przez Komisję i inne organy Unii.

W przypadku działalności w dziedzinie integracji, równouprawnienia płci i równych szans organizacje mogą ubiegać się o wsparcie z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+). Program „Kreatywna Europa” wspiera inicjatywy związane z europejskim sektorem kultury, kreatywnym i audiowizualnym. Program składa się z części Kultura i Media. Część „Kultura” obejmuje dziedziny takie jak: projekty współpracy, tłumaczenia dzieł literackich, sieci i platformy. W ramach części „Media” możliwe jest wsparcie dla przemysłu filmowego, aby wspierać tworzenie, rozpowszechnianie i promowanie dzieł. Dodatkowo w tej części programu finansowane są szkolenia i programy rozwoju produkcji. Programem „Kreatywna Europa” zarządza Europejska Agencja Wykonawcza ds. Edukacji i Kultury (EACEA).

Organizacje NGO w obszarze badań naukowych i innowacji mogą ubiegać się o dotacje na projekty w ramach programu „Horyzont Europa”, najważniejszego unijnego programu wspierającego badania naukowe. Wspiera on projekty badawcze w wielu różnych dziedzinach, realizowane zarówno przez organizacje, jak i przez osoby fizyczne.

Organizacje pozarządowe kwalifikują się również do finansowania w związku z pomocą humanitarną i działaniami w zakresie ochrony ludności, którym zajmuje się w Komisji Dyrekcja Generalna ds. Europejskiej Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności (ECHO). Niektóre obszary finansowania „Łącząc Europę”, z którego finansowane są projekty związane z energią, transportem i ICT, są otwarte dla NGO. Programem „Łącząc Europę” zarządzają Europejska Agencja Wykonawcza ds. Klimatu, Środowiska i Infrastruktury (CINEA) oraz Europejska Agencja Wykonawcza ds. Zdrowia i Cyfryzacji (HADEA).

PODSUMOWANIE

REDAKCJA

Organizacje pozarządowe odgrywają kluczową rolę w obszarze społeczno-politycznym. Są to instytucje niezależne od rządu, które działają na rzecz dobra publicznego, często skupiając się na kwestiach takich jak prawa człowieka, ochrona środowiska, zdrowie, edukacja czy pomoc humanitarna. Dynamiczne procesy globalizacji dotyczą wszystkich podmiotów życia społeczno-gospodarczego, w tym również organizacji pozarządowych, podejmujących działania poza granicami kraju macierzystego zarówno w celu pozyskania pożądanych zasobów, jak i dotarcia do zagranicznych beneficjentów.

W artykule skoncentrowano się na wyzwaniach i strategiach międzynarodowej ekspansji organizacji pozarządowych (NGO) w obliczu globalizacji. Proces internacjonalizacji jako niezbędny dla adaptacji do międzynarodowych standardów i wymagań. W Polsce obserwowana jest znacząco ograniczona międzynarodową działalność NGO, a także pojawiają się bariery takie jak finanse, doświadczenie, różnice kulturowe, czy konkurencja. Istotne jest strategiczne planowanie, współpraca międzynarodowej, wdrażanie innowacji oraz efektywne zarządzania finansami. Dobór odpowiedniego partnera jest kluczem do sukcesu w projektach. Obecnie Internet oferuje wiele baz, które zawierają informacje dotyczące projektów międzynarodowych oraz danych podstawowych o organizacjach międzynarodowych. Już na początku współpracy z partnerem zagranicznym powinny być jasno wytyczone cele współdziałania, podział zadań czy kwestie finansowe.

Mimo wielu zalet współpracy zagranicznej pojawiają się bariery komunikacyjne, językowe czy technologiczne. Istotą jest zrozumienie ich, a także dostosowanie się do możliwych zmian, które mogą mieć wpływ na dalsze partnerstwo. W kontekście rozwoju ważne jest stałe poszerzanie umiejętności i doświadczenia w zarządzaniu międzynarodowymi projektami w celu skutecznego wykorzystania możliwości na arenie międzynarodowej. Organizacje pozarządowe mogą skorzystać z różnych programów finansowania, które oferuje m.in. Unia Europejska.

JAK SFINANSOWAĆ INTERNACJONALIZACJĘ?

Poniżej subiektywna lista programów grantowych z których mogą korzystać umiędzynarodowione NGO. Warto zaznaczyć, że oprócz samych programów, można korzystać ze współpracy z fundacjami korporacyjnymi, dla których międzynarodowy partner jest często lepszy do współpracy.

Programy grantowe Unii Europejskiej - Unia Europejska oferuje różnorodne programy finansowania obejmujące obszary takie jak badania, transformacja cyfrowa, rozwój gospodarczy i inicjatywy społeczne. Wśród znaczących programów znajdują się m.in. Euratom, skupiający się na bezpieczeństwie jądrowym; Connecting Europe Facility, wspierający rozwój infrastruktury; oraz Digital Europe Programme, przyspieszający transformację cyfrową. Programy te mają zróżnicowane zakresy budżetowe, dostosowane do szerokiego wachlarza projektów i celów.

Granty ONZ - Narody Zjednoczone zapewniają granty na projekty zajmujące się globalnymi problemami, takimi jak zrównoważony rozwój, pomoc humanitarna i równość płci. Specyficzne inicjatywy obejmują m.in. UN-Habitat Scroll of Honour Award, projekty dla kobiet i dziewcząt dotkniętych kryzysem w Libanie, oraz nagrody WHO World No Tobacco Day. Programy ONZ są zaprojektowane w celu wsparcia szerokiego zakresu projektów humanitarnych i rozwojowych na całym świecie.

Horizon Europe - Jest to kluczowy program UE dla badań i innowacji z budżetem 95,5 miliarda euro. Program ten skupia się na takich wyzwaniach, jak zmiana klimatu, realizacja Celów Zrównoważonego Rozwoju ONZ oraz wzmacnianie konkurencyjności i wzrostu gospodarczego UE. Horizon Europe wspiera współpracę i wzmacnia wpływ badań i innowacji w opracowywaniu, wspieraniu i wdrażaniu polityk UE, jednocześnie stawiając czoła globalnym wyzwaniom.

Program EU4Health - realizowany przez HaDEA, program ten z budżetem 5,3 miliarda euro, jest największym programem zdrowotnym UE od jego powstania w 2003 roku. Skupia się na inwestowaniu w odporne, sprawiedliwe i nowoczesne systemy zdrowotne oraz na poprawie zdrowia obywateli UE i ochronie ich przed zagrożeniami zdrowotnymi o charakterze transgranicznym.

**OPEN
SOCIETY**

Grants and Fellowships from the Open Society Foundations - przyznaje granty i stypendia przez cały rok organizacjom i osobom, które dzielą wartości Open Society. Program szuka beneficjentów mających wizję i podejmujących działania, które prowadzą do trwałych zmian społecznych. Większość grantów jest przyznawana organizacjom, które są bezpośrednio przez fundację wybierane, ale są też dostępne otwarte nabory. Program skupia się na różnorodnych tematach, takich jak sprawiedliwość klimatyczna, równość i sprawiedliwość.

[Global Partnership for Education \(GPE\) Grants](#) - GPE oferuje granty wspierające programy edukacyjne, które generują zmiany systemowe, umożliwiając wszystkim dzieciom realizację ich pełnego potencjału. Granty te mają na celu budowanie krajowych zdolności do opracowywania, wdrażania i monitorowania planów i polityk sektora edukacji oraz wspierania priorytetowych reform edukacyjnych.

[European Research Council \(ERC\) Starting Grants](#) - te granty są przeznaczone dla badaczy każdej narodowości, z co najmniej 2-7-letnim doświadczeniem po zdobyciu stopnia doktora. Wspierają one badaczy na początku tworzenia własnych niezależnych zespołów badawczych lub programów w dowolnej dziedzinie badań. Wysokość finansowania na grant to do 1,5 miliona euro, z możliwością dodatkowego finansowania na pokrycie kosztów „startowych” dla badaczy przenoszących się do UE lub krajów stowarzyszonych.

[OPEC Fund for International Development Grants](#) - oferuje granty na działania i projekty specyficzne dla danego kraju, inicjatywy rozwojowe o znaczeniu globalnym lub regionalnym oraz granty pomocy humanitarnej. Skierowany jest do krajów rozwijających się, z wyjątkiem krajów członkowskich OPEC, ze szczególnym uwzględnieniem najmniej rozwiniętych krajów (LDC). Wysokość grantu różni się w zależności od zakresu i charakteru proponowanej działalności lub projektu.

[WWF Environmental and Social Impact Grant 2024](#) - oferowany przez World Wildlife Fund's Russell E Train Education for Nature (EFN) Program zapewnia do 15,000 dolarów. Skierowany jest on na wspieranie zdolności do oceny wpływu środowiskowego i społecznego projektów rozwojowych na ekosystemy i ich usługi, ze szczególnym uwzględnieniem lokalnych społeczności i praktyków w Kenii, Tanzanii i na Madagaskarze.

[The Canada Fund for Local Initiatives \(CFLI\)](#) - CFLI oferuje średnio od 30,000 do 40,000 dolarów kanadyjskich na projekty w Rwandzie i Burundi. Projekty muszą być zgodne z priorytetami tematycznymi, takimi jak inkluzja społeczna, pokój i bezpieczeństwo oraz środowisko i działania klimatyczne. Termin zgłoszeń upływa 15 stycznia 2024 roku, a beneficjentami mogą być lokalne organizacje pozarządowe, społecznościowe, niekomercyjne, instytucje akademickie oraz międzynarodowe i kanadyjskie organizacje pozarządowe pracujące nad lokalnymi działaniami rozwojowymi.

[World Bank Grant Programs](#) - Bank Światowy, choć głównie współpracuje z rządami krajów rozwijających się, oferuje również różne źródła finansowania grantów dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego, które działają na całym świecie. Granty te obejmują różnorodne sektory i są odpowiednie dla organizacji poszukujących finansowania na globalne projekty rozwojowe.

Grants - Together Women Rise - ten program finansuje projekty i organizacje, które wprowadzają zmiany życiowe dla kobiet i dziewcząt w krajach o niskich dochodach. Inwestycje kierowane są do najbardziej wrażliwych i marginalizowanych społeczności. Together Women Rise koncentruje się na problemach związanych z równością płci, takich jak zdrowie matek i dzieci, przemoc oparta na płci, wsparcie dla kobiet prowadzących biznes oraz edukację kobiet i dziewcząt. Co roku przyznawanych jest 12 grantów o wartości od 35 000 do 50 000 dolarów.

Global Grants – Prevent Cancer Foundation - ta fundacja finansuje projekty skoncentrowane na zapobieganiu rakowi na całym świecie. Przykładowo, finansuje projekty takie jak wdrażanie samooceny HPV w Kenii, ocena termoablacji dla leczenia przedrakowych zmian szyjki macicy w Salwadorze, czy też treningi zapobiegania rakowi szyjki macicy w Nepalu. Każdy projekt otrzymuje 75 000 dolarów na rok.

Programy grantowe Ambasady USA dla nowych i powstających projektów - Ambasady USA na całym świecie oferują granty na różne cele, w tym na ochronę dziedzictwa kulturowego oraz inicjatywy dyplomacji publicznej. Przykładowe programy obejmują Fundusz Ambasadora dla Ochrony Dziedzictwa Kulturowego oraz Małe Granty Dyplomacji Publicznej.

Warto zwrócić uwagę na listę największych międzynarodowych organizacji pozarządowych na świecie, niestety brakuje w tej liście instytucji o polskim rodowodzie. Także w zarządach próżno szukać osób narodowości polskiej. Te organizacje oprócz realizacji konkretnych działań rozwiązujących problemy globalne są także podmiotami w międzynarodowej dyplomacji.

BRAC: Jako największa organizacja rozwojowa na świecie, BRAC koncentruje się na walce z ubóstwem oraz promowaniu edukacji, głównie w Azji i Afryce. Działa w ramach szerokiego zakresu programów, w tym rozwoju edukacji, zdrowia, programów społecznych i ekonomicznych.

Médecins Sans Frontières (Lekarze Bez Granic): Ta międzynarodowa organizacja humanitarna zapewnia opiekę medyczną i wsparcie w sytuacjach kryzysowych, w tym wojnach i katastrofach naturalnych. Jest znana z szybkiej i skutecznej pomocy w miejscach, gdzie zdrowie i życie ludzkie są najbardziej zagrożone.

The International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies (IFRC): Jako największa sieć humanitarna na świecie, IFRC skupia się na pomocy w sytuacjach katastrof oraz na promowaniu zdrowia i bezpieczeństwa. Organizacja ta łączy narodowe towarzystwa Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca.

CARE International: Jest międzynarodową organizacją humanitarną, która skupia się na walce z ubóstwem oraz promowaniu równości i godności. CARE prowadzi inicjatywy w zakresie pomocy humanitarnej, rozwoju społecznego i walki z nierównościami.

Save the Children: Organizacja ta koncentruje się na poprawie życia dzieci poprzez lepszy dostęp do edukacji, opieki zdrowotnej i ochrony. Działa globalnie, dążąc do zapewnienia każdemu dziecku zdrowego startu w życie, możliwości nauki i ochrony przed krzywdą. Więcej informacji na stronie Save the Children.

OXFAM

Oxfam: Międzynarodowa konfederacja organizacji pracujących na rzecz zakończenia niesprawiedliwości ubóstwa. Oxfam prowadzi działania w zakresie pomocy humanitarnej, rozwoju i kampanii na rzecz zmiany polityki.

World Vision International: Chrześcijańska organizacja humanitarna, która koncentruje się na pomocy dzieciom, rodzinom i społecznościom w walce z ubóstwem i niesprawiedliwością. Działa w ponad 100 krajach, zajmując się m.in. edukacją, zdrowiem i interwencją w sytuacjach kryzysowych.

Plan International: Organizacja ta skupia się na prawach dzieci i równości dla dziewcząt, prowadząc projekty w krajach rozwijających się. Zajmuje się edukacją, ochroną przed przemocą i wsparciem w sytuacjach kryzysowych.

Catholic Relief Services (CRS): Organizacja prowadzona przez Kościół katolicki, oferująca pomoc humanitarną, wsparcie w rozwoju i promocję sprawiedliwości społecznej na całym świecie.

Islamic Relief Worldwide: Międzynarodowa organizacja humanitarna i rozwojowa, która pracuje na rzecz łagodzenia cierpień i zapewnienia pomocy osobom w potrzebie, niezależnie od rasy, religii czy płci.

International Rescue Committee (IRC): Działa w obszarach dotkniętych kryzysem, oferując pomoc humanitarną i wsparcie dla uchodźców. IRC stawia na długoterminowe programy odbudowy i rozwoju.

Action Against Hunger: Międzynarodowa organizacja walcząca z głodem na świecie, skupia się na programach żywieniowych, wodzie i sanitacji oraz doraźnej pomocy w sytuacjach kryzysowych.

Mercy Corps: Organizacja humanitarna działająca globalnie, skupiająca się na zaradzeniu ubóstwu, zarządzaniu kryzysami i umacnianiu społeczności.

International Medical Corps: Zapewnia pomoc medyczną w sytuacjach kryzysowych oraz pracuje nad odbudową systemów opieki zdrowotnej.

